

Issız Ormanlardan, Şehre ve Parklara...

Parlamente Hizmetleri Müdür Yardımcısı ve Ressam
Tarık Özmen:

“Ellerim Titrese de Resim Yapabileceğimi Biliyorum”

Aşegül ÇELİK ŞAHİN

“Resim bazen çok zor olabiliyor. Bazen istediğim formu, rengi bir türlü veremiyorum, bunalıyorum. Böyle diyerek bir kenara bıraktığım, bir iki yıl ellemediğim tuvaler oldu. Fakat resim yapmayı seviyorum, yaşımlerlelediği için nasıl olsa futbol beni bırakacak. Resim öyle değil, ellerim titrese de resim yapabileceğimi biliyorum.”

TBMM Parlamento Hizmetleri Müdürlüğünde, müdür yardımcısı olarak görev yapan, Tarık Özmen, 3. kişisel sergisini, Haziran ayında, TBMM Mustafa Necati Kültürevi'nde açtı. 1955 doğumlu Özmen, Gazetecilik ve Halkla İlişkiler eğitiminin ardından, Finansal Eğitim konusunda master yaptı. 1973 yılında girdiği TBMM'de, bugün Parlamento Hizmetleri Müdür Yardımcısı olarak görev yapıyor. 9 Haziran'da Meclis eski Başkanlarından Cahit Karakaş tarafından açılışı yapılan üçüncü kişisel sergisinin yanı sıra bugüne kadar yedi karma sergiye katılan Özmen, resim serüvenini, Meclis Bülteni'ne anlattı.

“40'lı yaşlarıma gelirken: “Niye bu yaşta kadar kendi başıma uğraşacağım bir hobi edinmedim?” diye düşünmeye başladım. Yürümeye başladığım günden beri futbol oynarım, ama futbol için bir ekip lazım. Bunaldığımda, sıkıldığımda, başka bir şeyle uğraşayım da şu sıkıntıdan kurtulayım diyeceğim bir şey olmamıştı. Böylece bir arayış başladı bende. TRT 2'deki ressam Bob Ross, aklımı çeldi. O ara diziler gibi onu izliyordum. Şimdiki resim öğretmenim Erkan Geniş'le yolda karşılaşmak bir başlangıç oldu. Resmin öğrenilebilir bir şey olduğunu söyledi bana. Bu konuşmanın üstünden 9 sene geçti. Hâlâ onun atölyesinde çalışmalarına devam ediyorum.”

■ **Bir yandan da, TBMM'nin, vitrini diyebileceğimiz, Parlamento Hizmetleri Müdürlüğünde,**

müdür yardımcısı olarak görevinize devam ediyorsunuz. İşinizin çok yoğun olduğunu biliyoruz, resme zaman ayırmak konusunda bir sıkıntı yok mu?

Hayır, işimi çok severek yapıyorum. İnsanlarla ilişkide olmak, sorunlara yardımcı olmaya çalışmak, birçok ziyaretçiyle ve her dönem yeni milletvekilleriyle çalışmak... Ben işimi seviyorum. Atölyeye hafta sonları gidiyorum. Aslında evimde atölye haline getirdiğim, hazır bir odam var ama, evde resme pek el atamıyorum. Resim yapmak beni hafta içindeki bu uğraşa hazırlıyor.

■ **Ya, sessiz sakin bir işiniz olsaydı?**

Belki o zaman bir orkestrada müzik yapmak isterdim, belli mi olur? Sanırım zıtlar birbirini dengeliyor. Çok farkında olarak yaptığım bir şey değil bu. Resim bazen çok zor olabiliyor. Bazen istediğim formu, rengi bir türlü veremiyorum, bunalıyorum. Böyle diyerek bir kenara bıraktığım, bir iki yıl ellemediğim tuvaler oldu. Fakat resim yapmayı seviyorum, yaşımlerlelediği için nasıl olsa futbol beni bırakacak. Resim öyle değil, ellerim titrese de resim yapabileceğimi biliyorum.

■ **Yapacağım diyor musunuz peki?**

Evet. Yaşama şansım olursa resimle olan bağlantımı kesmeyeceğim. İçimde bazı kıpırtılar var. Tezhip, minyatür gibi işlere başlayıp başlamamayı